

8. Гончаренко Л. С. Інноваційні підходи до розвитку художньої освіти: методологія ТРВЗ. *Наукові записки з педагогіки мистецтва*. 2022. № 2. С. 88-103.

9. Кучер Н. В. Формування креативного мислення студентів мистецьких спеціальностей через методи ТРВЗ. *Мистецтвознавчі студії*. 2021. № 5. С. 112-125.

10. Мельничук І. В. ТРВЗ як засіб розвитку творчих здібностей майбутніх художників. *Актуальні проблеми мистецької освіти*. 2023. № 6. С. 45-59.

11. Рогаль О. М. Використання методів ТРВЗ у художньо-естетичному розвитку студентів. *Педагогічні науки: теорія і практика*. 2020. № 3. С. 56-68.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-491-0-102>

РОЗРОБКА МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ В СТУДЕНТІВ НАВИЧОК У ПРОЦЕСІ СТВОРЕННЯ ТЕКСТИЛЬНОГО ДИЗАЙНУ ОДЯГУ ТА ОЗДОБЛЕННЯ

Сімак А. І.

*кандидат мистецтвознавства, професор,
декан факультету мистецтва і дизайну
Державний педагогічний університет імені Іоана Крянге
м. Кишинів, Молдова*

Рябенський Є. Г.

*аспірант
Державний педагогічний університет імені Іоана Крянге
м. Кишинів, Молдова*

Сучасний текстильний дизайн є одним із найважливіших напрямів у сфері моди та прикладного мистецтва, що поєднує творчий підхід, технологічні інновації та екологічні аспекти. Формування професійних навичок у студентів під час створення текстильного дизайну одягу та оздоблення є актуальним завданням у підготовці майбутніх фахівців. У зв'язку з розвитком новітніх технологій та індивідуалізацією стилістичних рішень необхідно розробити ефективні методики навчання, які сприятимуть розвитку творчого мислення та практичних умінь студентів.

Формування навичок текстильного дизайну базується на поєднанні теоретичних знань та практичних завдань, що розвивають розуміння принципів композиції, кольорознавства, матеріалознавства та технології обробки текстилю. Як зазначає Г. В. Тарасенко [9], у процесі навчання студентів важливо акцентувати увагу на інтеграції історичних традицій текстильного мистецтва з сучасними тенденціями дизайну. Історичні та сучасні підходи до текстильного мистецтва також досліджують Гордон Б. та Хілл К., пропонуючи методики навчання, які поєднують традиційні та сучасні техніки [4].

Одним із ключових аспектів є вивчення різноманітних технік нанесення декору на тканини, зокрема батік, вишивка, цифровий друк, аплікація та лазерне різьблення. Це дозволяє студентам розширити власний творчий арсенал і застосовувати отримані знання на практиці. Гейл Д. розглядає сучасні технології та практики в текстильному дизайні, акцентуючи увагу на освітніх підходах до розвитку творчих навичок студентів [3]. У свою чергу, Кларк Х. обговорює інноваційні методики навчання, спрямовані на формування у студентів навичок сталого текстильного дизайну [1].

Важливим компонентом методики є залучення студентів до проєктної діяльності, що передбачає виконання комплексних завдань із розробки текстильних колекцій. За словами Н. О. Коваленко [6], ефективним способом є метод навчання через дослідження, який передбачає створення власних авторських орнаментів та їхню адаптацію до конкретних видів текстилю.

Методика формування навичок включає наступні етапи:

1. Аналіз джерел натхнення передбачає ознайомлення з традиційними та сучасними зразками текстильного мистецтва.
2. Розробка концепції дизайну визначає стилістичний напрям, кольорової гама та фактури тканин.
3. Використання сучасних технологій із впровадженням комп'ютерних програм для моделювання текстильних принтів (Adobe Illustrator, CLO 3D).
4. Практичне виготовлення зразків передбачає тестування технік нанесення декору, вибір оптимальних матеріалів.
5. Оцінювання результатів методом аналізу виконаних робіт та їхня адаптація до виробництва.

Сучасні методи навчання текстильного дизайну все частіше включають використання цифрових технологій, що дозволяють автоматизувати процес створення принтів, текстур і лекал. Як зазначає В. І. Петренко [7], інтеграція програмного забезпечення для розробки тканинних візерунків дозволяє студентам експериментувати з кольором і формою, забезпечуючи точність і варіативність дизайну.

Зокрема, використання 3D-візуалізації допомагає майбутнім дизайнерам тестувати свої ідеї безпосередньо у віртуальному просторі, що значно скорочує витрати на матеріали та покращує якість кінцевого продукту.

Методика навчання повинна сприяти розвитку творчого потенціалу студентів та формуванню унікального дизайнерського стилю. Ефективним підходом є проведення майстер-класів від провідних фахівців галузі, участь у конкурсах та співпраця з текстильними підприємствами.

За словами Л. В. Смирнової [8], важливо стимулювати студентів до створення власних творчих проєктів, що сприятиме їхній професійній реалізації. Наприклад, індивідуальна розробка текстильних принтів із використанням етнічних мотивів або екологічних матеріалів дозволяє поєднати традиції та інновації в сучасному дизайні. Флетчер К. також досліджує екологічні аспекти текстильного дизайну та пропонує методики інтеграції сталого розвитку в освітні програми з дизайну [2].

Розробка методики формування навичок у студентів у процесі створення текстильного дизайну одягу та оздоблення є важливим завданням у підготовці майбутніх фахівців. Поєднання традиційних і цифрових технологій, активне використання практичних завдань, інтеграція проєктного підходу та стимулювання творчої діяльності сприяють ефективному навчанню. Подальші дослідження в цій галузі можуть бути спрямовані на розширення цифрових можливостей, удосконалення методів оцінювання студентських проєктів та активізацію співпраці з виробничими підприємствами текстильної галузі.

Література:

1. Clark H., Brody S. *Designing Sustainable Fashion: Changing the Way We Make and Use Clothes*. London: Laurence King Publishing, 2023. 240 p.
2. Fletcher K. *Sustainable fashion and textiles: Design journeys*. London: Earthscan, 2008. 248 p.
3. Gale D., Kaur S. *The Textile Book*. Oxford: Berg Publishers, 2002. 192 p.
4. Gordon B., Hill C. *Textiles: The Art of Mankind*. London: Thames & Hudson, 2013. 568 p.
5. Quinn B. *Textile Designers at the Cutting Edge*. London: Laurence King Publishing, 2009. 192 p.
6. Коваленко Н. О. Сучасні підходи до навчання текстильному дизайну у вищій школі. *Мистецтвознавчі студії*. 2021. № 4. С. 89-102.
7. Петренко В. І. Використання цифрових технологій у проєктуванні текстильного дизайну. *Наукові записки з дизайну та моди*. 2022. № 1. С. 54-67.
8. Смирнова Л. В. Формування творчого підходу у студентів-дизайнерів текстилю. *Педагогічні аспекти мистецької освіти*. 2023. № 5. С. 112-126.
9. Тарасенко Г. В. Методологічні аспекти підготовки дизайнерів текстилю: традиції та сучасні виклики. *Вісник мистецької освіти України*. 2020. № 2. С. 33-45.